

R O Z S U D O K
V M E N E S L O V E N S K E J R E P U B L I K Y

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **V. K.**, bytom v B., K. ul. č. X. proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, ul. 29. augusta č. 8, o výšku starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v B. B. zo 14. mája 2007, č. k. 20Sd/441/2006–23, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v B. B. zo 14. mája 2007, č. k. 20Sd/441/2006–23, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v B. B. rozsudkom zo 14. mája 2007, č. k. 20Sd/441/2006–23, potvrdil rozhodnutie odporkyne zo 14. júna 2006 č. X., ktorým zamietla žiadosť navrhovateľky o starobný dôchodok, lebo navrhovateľka nespĺňala podmienky podľa § 65 ods. 1 a 7 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov /ďalej len „zákon o sociálnom poistení“/.

Podľa názoru krajského súdu odporkyňa rozhodla o zamietnutí žiadosti navrhovateľky o starobný dôchodok v súlade so zákonom, lebo napriek skutočnosti, že

navrhovateľka má tri deti, na základe rozhodnutia súdu boli jej dve maloleté deti zverené do výchovy a opatery ich otca, a preto sa na navrhovateľku pre potreby splnenia vekovej podmienky na priznanie starobného dôchodku podľa § 65 ods. 7 zákona o sociálnom poistení vzťahuje hranica 56 rokov.

Proti rozsudku krajského súdu podala včas odvolanie navrhovateľka. Uviedla, že napriek tomu, že jej dve deti Š. a M. boli po rozvode manželstva zverené do výchovy a opatery otca, aj ona sa o ne starala takmer dennodenne, a preto žiadala, aby jej pre potreby starobného dôchodku bola zohľadnená skutočnosť, že sa starala o tri maloleté deti a nie len o jedno. Podľa jej názoru je zákon o sociálnom poistení diskriminačný, nakoľko ani jej ani jej exmanželovi sa nemohlo započítať, že vychovali tri deti, pritom aj napriek tomu, že žili oddelene sa o deti starali spoločne, nevychovával ich štát. Poukázala aj na čestné vyhlásenia jej detí Š. a M..

Odporkyňa žiadala rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 250s v spojení s § 246c a 372o ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“)/ preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podmienky vzniku nároku na starobný dôchodok upravuje zákon o sociálnom poistení.

Podľa § 65 ods. 5 písm. a) tohto zákona žene, ktorá vychovala tri deti alebo štyri deti a v období od 1. januára 2004 do 31. decembra 2013 dovŕšila vek 54 rokov, sa dôchodkový vek určí tak, že k veku 54 rokov sa pripočíta v roku 2004 deväť kalendárnych mesiacov.

Podľa § 258 zákona o sociálnom poistení poistenkyni, ktorá v období od 1. januára 2004 do 31. decembra 2014 dovŕši dôchodkový vek podľa § 65 ods. 4 až 8, sa výchova dieťaťa posudzuje podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004.

Z uvedeného vyplýva, že u navrhovateľky, ktorá má tri deti a v roku 2004 dovŕšila

dôchodkový vek uvedený v § 65 ods. 5 zákona o sociálnom poistení je potrebné postupovať pri definovaní „výchovy dieťaťa“ podľa predpisov účinných do 1. januára 2004, t. j. v danom prípade podľa vyhlášky č. 149/1988 Zb. ktorou sa vykonáva zákon o sociálnom zabezpečení.

Podľa § 15 ods. 1 až 3 tejto vyhlášky podmienka výchovy dieťaťa je splnená, ak sa žena osobne stará alebo sa starala o dieťa vo veku do dosiahnutia plnoletosti aspoň po dobu 10 rokov. Pokiaľ sa však žena ujala výchovy dieťaťa po dosiahnutí ôsmeho roka jeho veku, je podmienka výchovy dieťaťa splnená, ak sa žena osobne stará alebo sa starala o dieťa vo veku do dosiahnutia plnoletosti aspoň po dobu piatich rokov.

Do potrebnej doby starostlivosti o dieťa uvedenej v odseku 1 sa započítava aj doba, po ktorú sa žena nemohla o dieťa osobne starať

- a) pre chorobu, alebo
- b) pretože dieťa bolo zo zdravotných dôvodov v ústavnej starostlivosti.

Podmienka výchovy dieťaťa sa považuje za splnenú tiež, ak sa žena starala o dieťa

- a) od jeho narodenia do jeho úmrtia, pokiaľ dieťa zomrelo po dosiahnutí šiestich mesiacov veku, aj keď nie je splnená podmienka uvedená v odseku 1,
- b) aspoň posledné tri roky pred dosiahnutím veku určeného pre vznik nároku na starobný dôchodok.

Z administratívneho spisu vyplýva, že rozsudkom Krajského súdu v B. B. z 27. októbra 1982, č. k. 10 Co 134/82, bol zmenený rozsudok Okresného súdu v B. B. z 18. decembra 1981, č. k. 9C 384/81 – 42, ktorým bolo rozvedené manželstvo navrhovateľky a Š. K., v časti výroku o úprave pomerov k maloletým deťom tak, že maloletý Š., nar. X a mal. M. nar. X boli zverené do výchovy a opateru otca a mal. E. nar. X bola zverená do výchovy a opateru matky, t. j. navrhovateľky.

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľka nespĺnila podmienku výchovy troch detí pre potreby dosiahnutia dôchodkového veku podľa § 65 ods. 4 zákona o sociálnom poistení a preto je potrebné postupovať podľa ods. 7 tohto zákona.

Podľa § 65 ods. 7 písm. c) zákona o sociálnom poistení, žene, ktorá vychovala jedno

dieťa a v období od 1. januára 2004 do 31. decembra 2010 dovŕšila vek 56 rokov, sa dôchodkový vek určí tak, že k veku 56 rokov sa pripočíta v roku 2006 dvadsaťsedem kalendárnych mesiacov. Krajský súd preto rozhodol správne, keď napadnuté rozhodnutie odporkyne ako zákonné potvrdil.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav, vysporiadal sa so všetkými právne významnými námietkami navrhovateľky, svoje rozhodnutie dostatočne odôvodnil a obsah odôvodnenia rozsudku má podklad v skutkových zisteniach.

Skutočnosť, ktorými navrhovateľka v odvolaní spochybňuje predmetné rozhodnutie krajského súdu neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli totožné s námietkami, ktoré navrhovateľka namietala v prvostupňovom konaní a s ich obsahom sa krajský súd riadne vysporiadal.

Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní namietala, že ani jej exmanželovi nemohla byť zohľadnená výchova dvoch maloletých detí pri priznaní predčasného starobného dôchodku odvolací súd poukazuje na to, že predmetom tohto konania je preskúmanie rozhodnutia týkajúceho sa starobného dôchodku navrhovateľky a nie predčasného starobného dôchodku jej bývalého manžela. Touto skutočnosťou sa preto v odvolacom konaní nemôže zaoberať.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu navrhovateľky nevyhovел a rozsudok Krajského súdu v B. B. podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko navrhovateľka v konaní nebola úspešná, a odporkyňi žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 19. novembra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová